Dolní Podyjí

Hlavně cyklisté uvítali zrušení hraničních omezení v Dolním Podyjí, otevřené krajině s množstvím vinic mezi Znojmem a Břeclaví. Na lepší dostupnost i vyšší návštěvnost se mohou těšit mnohé příhraniční obce.

Vyrazíte-li z Mikulova po cyklotrase k východu, za pár kilometrů dojedete na hranici do Nového Přerova – obce výjimečné tím, že byla v 16. století osídlena charvátským etnikem. Pokračovat můžete mezi vinicemi a stepní vegetací k jihozápadu do Rakouska. Projedete městečko Laa an der Thaya a ve Zwingerdorfu zabočíte po silničce k severu; asi po pěti kilometrech jste zpět v Česku (ani tady nebyl hraniční přechod) a dostanete se do Jaroslavic. Zdejší rozlehlý renesanční zámek si můžete zatím prohlédnout jen zvenku, objekt stále čeká na rekonstrukci. Zpět do Mikulova se vrátíte pohraniční cyklostezkou po českém území přes Hevlín.

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Pohled od rakouského Aigenu na svah Šumavy

Na skok k sousedům

Plno zajímavých turistických cílů najdeme jen malý kousek za českými hranicemi – a teď jsou ještě dostupnější než dříve. Jen prostý výčet turistických atrakcí za českými humny by vydal na mnoho stran, následující text obsahuje po jednom tipu u každého ze čtyř českých sousedů.

Waldsassen

Hlavně milovníci historie by v oblasti česko-německého pomezí na Chebsku neměli minout městečko Waldsassen. Zdejší klášter, založený už v roce 1133, byl totiž nadán rozsáhlými pozemky i na území dnešních Čech a mniši se aktivně účastnili středověké kolonizace zejména na území Chebska. Dnešní podoba waldsassenského kláštera je barokní, z přelomu 17. a 18. století, a komplex se řadí k nejvýznamnějším barokním stavbám celého Bavorska. Při návštěvě nevynechejte vedle klášterní baziliky (v nynější podobě dokončena roku 1704) také krásnou knihovnu.

A ještě jedno místo tu stojí za návštěvu: tři kilometry severozápadně od Waldsassenu se o samotě nachází unikátní poutní kostel Svaté Trojice, kterému tu ovšem nikdo neřekne jinak než Kappel. Radikální barokní architektura je nejlepším dílem Georga Dientzenhofera a půdorysu stavby dominuje číslice 3: kostel má tři věže, tři oltáře i tři apsidy.

Kladsko

Oblast historického Kladska náležela až do vlády Marie Terezie k českému království; porážkou ve slezských válkách však toto území připadlo Prusku a roku 1945 se stalo součástí Polska. Centrem oblasti je město Kladsko (polsky Kłodzko, německy Glatz), kde můžeme vidět vedle proslulých trhů mnoho zajímavých staveb a setkáme se i s reminiscencemi na české reálie.

Dominantou Kladska je mohutná pevnost (Twierdza) nad městem, zmiňovaná už roku 981 v Kosmově kronice. Centrálním prostorem je pak náměstí Boleslava Chrabrého s novogotickou budovou radnice, mariánským sloupem z roku 1681 a o něco mladší barokní studnou. Vedle Kosmy odkazuje v Kladsku k Čechám osobnost Arnošta z Pardubic, prvního pražského arcibiskupa (1297 – 1364). Ten v Kladsku prožil dětství a ve zdejším kostele sv. Jana je i pochován. A do třetice: středověký kamenný most sv. Jana bývá někdy (byť trochu nadneseně) srovnáván s pražským mostem Karlovým, neboť pochází přibližně ze stejné doby a je také obdařen barokními sochami. Mezi postavami na mostě najdeme svatého Jana Nepomuckého i svatého Václava.

Skalica

Jen pár kilometrů od Hodonína, na protilehlém břehu řeky Moravy, se nachází slovenská Skalica. Na první pohled by ji asi málokdo zařadil mezi jedno z dříve nejvýznamnějších slovenských měst, ale posuďte sami: v 17. století se Skalica řadila mezi pětici největších měst dnešního Slovenska, v 19. století patřila vedle Martina a Ružomberoku mezi přední národovecká centra, a roku 1918 tu dokonce sídlila takzvaná Dočasná vláda pro Slovensko. Mezi zdejšími četnými kostely a dalšími památkami vyniká starobylá rotunda sv. Juraje, snad z přelomu 12. a 13. století. Nedávno byla vzorně restaurována a vnitřek je upraven jako muzeum.

FOTO: ARCHIV

Poutní kostel Kappel u Waldsassenu nedaleko Chebu

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Nejenom za přírodou a kulturou se cestuje – krušnohorský hraniční přechod Potůčky.